

7) Til *ministeren for skatter og afgifter* af:

Hagen Hagensen (KF):

»Vil ministeren drage omsorg for, at skattepligtige, hvis selvangivelse ikke rettidigt fremkommer til ligningsmyndigheden, men som kan godtgøre, eller som på tro og love erklærer, at selvangivelsen rettidigt er afgivet til postbesørgelse, ikke rammes af skattekontrollovens bestemmelser om ikke rettidig afgivet selvangivelse?«

(Spm. nr. 394, skr. begr.).

Skriftlig begrundelse.

Den usikre postbesørgelse kan betyde, at skattepligtige, der anvender postvæsenet ved indgivelse af selvangivelse, kan blive ramt af skattekontrollovens procenttillæg for ikke rettidig afgivet selvangivelse. Derfor spørgsmålet.

Hagen Hagensen (KF):

Efter at spørgsmålet er stillet, er der kommet en udtalelse fra ledelsen af post- og telegrafvæsenet, der siger, at der er foretaget et rundspørge, og der er en række postkontorer, der ikke har haft reklamationer i foregående år om ikke fremkomne selvangivelser, og der har heller ikke været rettet henvendelse til post- og telegrafvæsenet fra kommuner herom. Videre siger post- og telegrafvæsenet, at det heller ikke mener, der er grundlag for at tro, at der i år skulle ske en ikke-udbringelse af selvangivelser til rette kommune. Det sidste er naturligvis noget, man først senere kan få klaring på, og der er jo en vis usikkerhed med hensyn til postgangen.

Jeg vil i øvrigt gerne udforme spørgsmålet lidt videre over for ministeren, idet det ikke blot drejer sig om selvangivelser, som er afgivet rettidigt til postbesørgelse, men altså ikke kommet frem, men også om selvangivelser, der er afgivet på anden måde til vedkommende kommune, og hvor det kan godtgøres, at man har været der, eller hvor man på tro og love erklærer, at man har sørgt for, at selvangivelsen er kommet frem. Vil det også blive taget for gode varer?

Der er naturligvis tale om, at det kun er forholdsvis kort tid efter, at selvangivelsen er kommet til behandling, at dette kan rejses. Men jeg synes, der er grund til at spørge derom, fordi der i visse tilfælde – jeg har forstå-

et, at forholdene måske ikke er helt ensartede overalt i landet – kan indtræde ganske voldsomme virkninger i henhold til skattekontrolloven, hvis selvangivelsen ikke kan dokumenteres at være kommet frem.

Ministeren for skatter og afgifter (Kampmann):

En selvangivelse anses som bekendt for at være indgivet rettidigt, hvis den er den kommunale ligningsmyndighed i hænde med morgenposten dagen efter udløbet af fristen for rettidig aflevering. Ifølge reglerne i skattekontrolloven skal der dog ikke pålægges skatteforhøjelse, hvis fristen kun overskrides med yderligere én dag. Hvis en selvangivelse fremkommer efter dette tidspunkt, vil skatteforhøjelsen dog kunne frafaldes, såfremt skatteyderen kan dokumentere eller sandsynliggøre, at selvangivelsen er afsendt rettidigt. Skattemyndighedernes afgørelse herom kan påklages i sædvanlig instansfølge, dvs. med klage til landsskatteretten. Det er dog ifølge landsskatterettens praksis skatteyderen, der har bevisbyrden for, at selvangivelsen er afsendt rettidigt.

I tilfælde af usikkerhed ved postbesørgelsen er skatteyderen vanskeligt stillet ved denne bevisførelse, og en sandsynliggørelse af selvangivelsens rettidige indsendelse bør derfor kunne ske ved, at skatteyderen eller hans revisor er i stand til at fremvise en kopi af eller en fuldstændig kladde til den manglende selvangivelse, der bærer præg af, at selvangivelsen har været rettidigt udfyldt.

Skattedirektoratet overvejer i øvrigt for tiden at udsende en orientering om de gældende regler på dette område. Jeg selv overvejer endvidere at henstille til de skatteliggende myndigheder at udvise nogen tilbageholdenhed med hensyn til at pålægge skatteforhøjelse for for sen indgivelse af selvangivelse under hensyntagen til de diskussioner, der har været omkring postbesørgelsen, selv om jeg erkender – det hørte vi jo også i forbindelse med det foregående spørgsmål – at det kan være vanskeligt at dokumentere det, i hvert fald på indeværende tidspunkt. Uanset omtvisteligheden af den usikkerhed omkring postbesørgelsen, som spørgeren taler om, så mener jeg sådan set, at man skal være store i sager af denne art.